

OBSAH

NA ÚVOD

Editoriál 02

ŠKOL. SVET

Tak už je to za nami! 03

Valné zhromaždenie EXOTIS 06

Kam ďalej po múdrosť 08

Interview s Ing. Jozefom Imriškom 09

Interview s Adamom Gavendom 13

Nahliadnutie do praxe 15

PSYCHOLOGICKÉ OKIENKO

Pozor, podozrivé spoločenstvá! 16

ZAÚJIMAVOSTI

Návrat do minulosti 19

Kúzlo starých motoriek 22

S nohami na pedáloch 23

STORIES

Všetci sa dopúšťame chýb 24

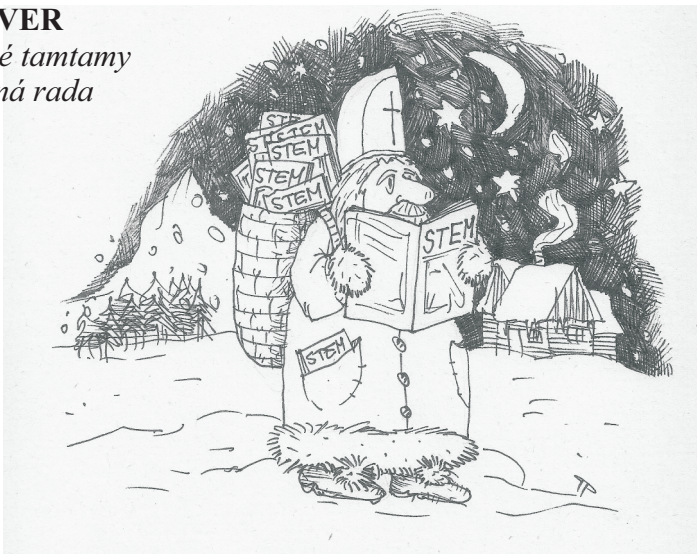
Skutočný Rocky 26

VTIPY A SUDOKU 29

NA ZÁVER

Športové tamtamy 30

Redakčná rada 30

Editoriál

Milí čitatelia,

chcel by som Vás privítať v tomto novom školskom roku. Ako ste si mohli všimnúť na fotke, na stoličku šéfredaktora som sa posadil ja, keďže miesto mi uvoľnila Maťa Zlatošová, ktorá minulý školský rok úspešne zmaturovala.

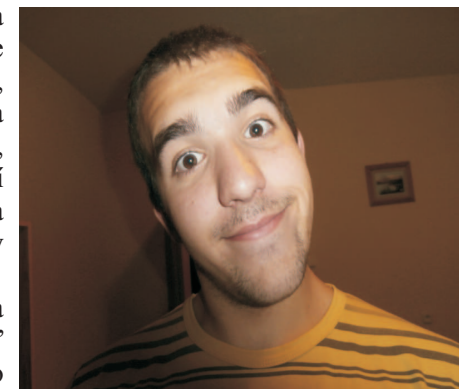
Na úvod by som chcel privítať v našich radách nových prvákov a popriať im, nech sa medzi nami cítia naozaj dobre a nech sa im v štúdiu darí. Ďalej by som chcel povzbudiť štvrtákov, aby sa im darilo v pripravovaní sa na maturitnú skúšku a potom, v končenej fáze, aby ju úspešne zvládli.

Ako každý rok, aj tento sa konal nábor prvákov do školského časopisu a ani ja sám som tomu nechcel uveriť, ale toľko nových talentov, čo sa prihlásilo, ma neskutočne potešilo. Som rád, že sa opäť rozrastáme a ja budem mať, dúfam, o rok schopného nástupcu. Takže, milí noví členovia redakčnej rady, už sa naozaj teším, keď si Vaše články prečítam.

Štvrtáci momentálne riešia stužkové slávnosti, a tak sa môžete tešiť na zábavné príhody z týchto neopakovateľných udalostí. Dúfam, že prváci sa s nami tiež podelia o svoje zážitky z imatrikulácie, ale asi až v ďalšom čísle, keďže jej termín je zatiaľ neznámy. Určite sa teda máte, milí čitatelia, tento rok na čo tešiť, keďže nebude núdza o nových pisárov, ktorí sa určite uchytia a prinesú vám čerstvé správy nielen zo sveta školy, ale aj zo sveta ich fantázie. Môžete sa tešiť aj na zaujímavé interview, športový magazín a podobne, veď všetko sa dočítate už o pár stránok ďalej.

Ak by sa chcel niekto z Vás ešte dodatočne pridať medzi členov našej redakčnej rady, stačí navštíviť buď mňa v 4.F triede na treťom poschodí alebo pána učiteľa Pupáka na prvom poschodí v jeho kabinete. Samozrejme, dvere majú otvorené aj tí starší.

Na úplný záver by som ešte chcel poďakovať môjmu spolužiakovi Bubčovi za dar pre náš časopis. Takže, milí čitatelia, prajem Vám príjemne strávené chvíle v spoločnosti nášho časopisu.

Daniel Okel (4.F)

Vak už je to za nami!

Chystali sme sa na ňu celé 4 roky a v triede sa vďaka nej odohral kopec hádok. Hádali sme sa kvôli miestu, pesničke na nástup, programu či farbe výzdoby. Ubehlo to strašne rýchlo a zrazu tu bolo „pečatenie“. Bez problémov sme zapečatili triednu knihu a odpočítavali dni. A zrazu to prišlo. Deň D! Naša stužková slávnosť.

Od rána sme sa nezastavili. Lietali sme po kaderníckych a iných skrášľovacích salónoch, aby sme stihli o 16:30 byť v Hornom Srní. Na prekvapenie sme všetci prišli včas a mohli sme sa pustiť do poslednej skúšky nástupu a celého priebehu stužkovej. Od 18:00 postupne začali prichádzať učitelia, rodičia i pán riaditeľ. Hostí sme usadili, rýchlo doupravovali vizáž, obuli vysoké opätky, chalani dogélovali vlasy, upravili kravaty a mohlo sa ísť na to.

Za sprievodu Enye a jej Only time sme ruka v ruke s našimi chlapcami prišli do sály. Hrdo sme si prebrali zelené stužky, vypočuli príhovory pána riaditeľa, krstného otca pána profesora Janča a najlepšej triednej pani profesorky Evky Košinárovej.

Po nich nasledovali naše príhovory, pri ktorých sa nám i našim dojatým rodičom tísli slzy do očí. Potom sme im odovzdali malý darček ako poďakovanie a vyzvali do rodičovského tanca. Nie každému z nás to išlo perfektne, no otcovia boli hrdí, že vykrúcajú svoje malé princezné a mamy, že majú po boku takých džentlmenov. Po rodičoch sme vytancovali učiteľov a po vydarenej oficiálnej časti sme sa mohli spokojne navečerať.

Zrazu prišla pre nás obávaná časť - program. Dlhú sme nevedeli, čo vymyslieť a hlavne sa nám nechcelo sa do toho pustiť. No myslím si, že sme ho zvládli na jednotku.

Všetci tleskali, smiali sa a na naše scény spomínali počas celého večera. Zakončili sme ho spoločným tancom, v ktorom sa z nás stali muži v čiernom, Havajčanky či Michael Jackson. Pri odchode z pódia nám DJ neočakávane zahral „Stužkovú“. Rýchlo sme sa otočili naspäť, rozbalili to na parkete a vyspievali si hlasivky.

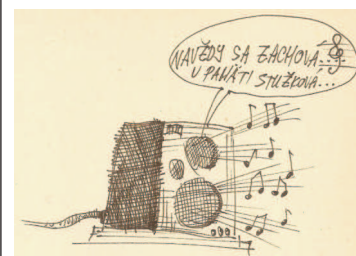
Po ľudovkových i moderných tanečných kolách prišla na rad tombola. Cien bolo neúrekom a skoro každá rodina si nejakú odniesla.

O polnoci zazneli o nás výstižné básničky, prebrali sme si krásne tortičky, znova sa vyspievali pri našej obľúbenej „Stužkovej“ a nasledovala zábava až do rána. Všetci sa naozaj dobre zabávali a mnoho rodičov odchádzalo až s nami.

Myslím, že to bola stužková na úrovni. Aspoň my sme spokojní a to je podstatné. Ubehlo to všetko strašne rýchlo a ani sme sa nenazdali a už sme dávali dole tie krásne róby a obleky. Vďaka tomuto večeru sa z nás stal naozajstný kolektív, ktorým sme predtým nikdy neboli. A to ma teší najviac.

Už teraz sa teším na DVD, asi si pri ňom aj poplačem.

Veronika Antolová (4.C)

stužkovú. Tú stužkovú, na ktorú sme sa každý rok s otravou skladali, ale to sme ešte ani netušili, aký fantastický zážitok nás čaká.

Pripravovali sme sa typickým študentským štýlom: „Veď máme na všetko čas, no nie?“ September ubehol ako voda, no my sme sa v pripravách ani nepohli. Dajme tomu, že to bol taký štartovací mesiac. Na rad prišiel október, ale to sme sa pomaly spamätávali zo šoku zvaného začiatok školského roka. Po prepočtoch sme zistili, že sála, ktorú sme si zajednali, je finančne nad naše sily, a tak sme rýchlo začali zháňať inú, ale už bolo takmer všetko obsadené. Ostal nám už len dátum 3. november, čo teda nebolo veľmi ideálne, pretože sú tam sviatky, ale už sa s tým nedalo veľa robiť.

Naša trieda nemá dobrú povest'. Paradoxne, nemáme za sebou nejaké veľké priestupky, skôr by som povedal, že učitelia nás majú chvíľami plné zuby pre našu výrečnosť počas hodín. A práve preto čakal každý od nás totálne fiasko a večer plný trapasov.

Už celý týždeň sme vymýšľali, aké čísla dáme do programu. Popozerali sme celý youtube, ale nakoniec sme mali väčšinu vlastných čísel. Takže sme sa všetci v tento sviatočný deň stretli v sále v Hornom Srní a makali sme sviatok - nesviatok. Pani profesorka Bičanová nám pomáhala, ako vedela, ale aj tak sme ledva nacvičili tri zo šiestich našich čísel, preto sme sa rozhodli pokračovať v nácviku aj na druhý deň. Znova sme sa nejako netrhali, ale snažili sme sa nacvičiť, čo sa dalo. Našťastie si každý začal uvedomovať, že už máme minimum času a ešte veľa práce pred sebou. Po šiestich hodinách sme začali pozorovať, že ten náš program bude naozaj stáť zato. No aj tak to nebolo ešte ono. Konečne nastal deň D! O dvanástej sme boli všetci v sále, aj keď niektorí trochu meškali. No a tak sme ešte začali nacvičovať znova všetko dokola. Všetko sa ale vlieklo a čas utekal stále rýchlejšie. Nachystali sme tombolu, každý behal hore-dole. Nervozita a stres sa začínali hlásiť o slovo. Pol piatej a triedna s krstnou nikde. Čo teraz? Na chvíľu sa nás chopil DJ, s ktorým sme nacvičili nástup a vyskúšali mikrofóny. Konečne sa vo dverách zjavili vytúžené osoby: naša krstná a vzápätí aj naša na poslednú chvíľu vyzdravená triedna. „Ale Vám to trvalo!“ pomyslel si každý z nás. Chvalabohu, všetkým nám padol kameň zo srdca, pretože už bežali posledné minúty pred oficiálnym začiatkom.

Naschvál sme dali príchod rodičov na 17:30, aby každý do tej šiestej pomaly prišiel. A čo sa stalo? Už o 17:20 prišli prví rodičia. Takže už žiadne myslenie dopredu, jasné chalani? Tú oficiálnu časť sme ani moc nenacvičili. Usádzame rodičov, partnerky, napätie narastá, pretože nikto nevie, ako to dnes dopadne. Tá neistota nás ničila.

O 18:10 nastalo v sále ticho. DJ čaká na znamenie, aby mohol spustiť úvodnú pieseň na nástup. Pomalým krokom sa blížime k dverám, stále ticho. Prvý krok cez prah, všade svetlá, zvedavé pohľady a ohromujúca hudba. Stojíme na svojich miestach, hudba prestala hrať, všade ticho. Práve sme všetci oficiálne urobili prvý krok k dospelosti. Pocity a myšlienky, ktoré sa nám prehánali hlavou, sa dajú len ťažko opísať. To si musí každý zažiť sám!

Ostužkování sme po tanci s mamou pristúpili k večeri. Porcia bola obrovská a jedlo chutné, takže sme sa mohli pomaly zobrať a pripraviť na program. Zákulisie bolo plné oblečenia a rekvizít od člna až po skafander. Neuveriteľné, koľko vecí sa tam zmestilo. No ale to všetko nebolo nič oproti tímovému duchu a spolupráci, ktorá sa odohrávala na pár metroch štvorcových. Úžasné! DJ a fotograf sa celý čas smiali,

pretože kto bol s nami v zákulisí, musel mať minimálne svalovicu na bruchu. Tie fotky budú stáť zato! Napriek tomu, že nám niektoré scénky nevyšli najlepšie, spoza opony bol počuť neustály smiech. Už sme vedeli, že to vyšlo.

Po hodinke trapasov a stresov začala konečne zábava. Ľudovečky na harmonike sa od DJ-a hrali neprestajne. Rodičia, učiteľia a žiaci spolu na parkete, to sa len tak nevidí! Tak sme sa troška vytancovali, lebo si bolo treba šetriť sily aj na diskotéku. Oddych v podobe tomboly sme si naozaj užili a ďakujeme všetkým, ktorí si kúpili lístky. Aspoň sme mali z čoho zaplatiť DJ-a.

Potom nastal čas na poslednú oficialitu a to rozdanie tortičiek s menami a rozbíjanie čaše triednou s krstnou mamou. Potom hrrrrf, všetci do stredu pre svoj kúsok šťastia! Spoločne sme zaspievali pieseň pre triednu, ale k našim speváckym výkonom sa radšej nebudem vyjadrovať. Tým sme zakončili všetko oficiálne, čím sme otvorili ďalšiu kapitolu nášho života. Poslednou časťou našej stužkovej bola diskotéka a voľná zábava. Každý sa bavil a tancoval. Bolo úžasné vidieť tú atmosféru, kde bolo každému jedno, či je učiteľ, žiak alebo rodič. Všetky doterajšie bariéry zmizli a zábava bola v plnom prúde.

Veľa učiteľov nás podceňovalo a neverili nám. No my sme sa v ten pravý čas zomkli a ukázali sme, čo v nás naozaj je, len to bolo potrebné objaviť.

Na záver sa chcem za celú 4.D poďakovať našej triednej profesorky p. Máčadovej a prof. Bičanovej, našej krstnej mame, za nervy z ocele a trepezlivosť, ktoré sme im preverili a to teda poriadne. Takisto ďakujeme všetkým učiteľom, ktorí nám na poslednú chvíľu dali priestor sa pripravovať na tento nezabudnuteľný deň. Ešte raz, ĎAKUJEME!

Roman Budjač (4.D)

Valné zhromaždenie

Dňa 30. 10. 2012 sa konalo valné zhromaždenie našej novej spoločnosti EXOTIS. Tento názov sme mali vymyslený už ako prváci, keď sme sa dozvedeli o možnosti založiť si v 3. ročníku spoločnosť. Názov musí obsahovať iniciály nášho odboru a každý z nás má rád exotiku, preto sa všetkým rýchlo zapáčil. Valné zhromaždenie sa konalo po vyučovaní v triede 3.C a boli pozvaní všetci akcionári, pán riaditeľ, zástupca pána riaditeľa a samozrejme aj viacerí žiaci, ktorí chceli vedieť, ako takáto udalosť prebieha.

01 Valné zhromaždenie otvoril Marián Vigláš, ktorý privítal zástupcu riaditeľa školy, akcionárov a hostí. Skonštatoval, že percentuálna účasť na ňom je 94 %, čo je viac ako uspokojivé. Následne prečítal program a vyzval akcionárov hlasovať, či s ním súhlasia. Ďalším bodom bola voľba orgánov spoločnosti, kde boli navrhnutí:

Skrutátori: Andrej Kubíček, Andrej Kútny,

Zapisovateľka: Viktória Pacvoňová.

Tento bod bol jednohlasne schválený.

Ďalej sme pristúpili k predstaveniu a schváleniu vedenia študentskej spoločnosti, kde boli navrhnutí:

Prezidentka: Lenka Vlasatá,

Viceprezident marketingu: Michal Mašlej,

Viceprezident personalistiky: Filip Fabian,

Viceprezident financií: Norbert Václav,

Viceprezidentka pre výrobu: Simona Škrovánková.

Marián jednotlivých členov vedenia spoločnosti predstavil a každý z nich predniesol príhovor.

Ďalej sa prečítali stanovy a oboznámili sme hostí s činnosťou spoločnosti. EXOTIS má v pláne: výrobu študentských preukazov, organizovanie imatrikulácií a študentského plesu, výrobu tričiek, sezónny predaj a fotenie žiakov jednotlivých tried pred koncom školského roka.

Posledným bodom programu bolo schválenie dozornej rady, kde boli navrhnutí: Ing. Ľuba Matulová, Mgr. Tatiana Klučárová a Laura Roháčová.

Ak mali akcionári nejaké námietky, Marián im dal slovo a problém vyriešili. Všetky body programu boli väčšinou alebo jednohlasne schválené. Potom nasledovala diskusia, kde pán zástupca poprial našej novej študentskej spoločnosti veľa úspechov v práci. Po diskusii Marián poďakoval všetkým za účasť a valné zhromaždenie ukončil vyhlásením, že dňa 30. 10. 2012 bola založená študentská spoločnosť EXOTIS a pozval hostí na malé občerstvenie. Ako dozor bol na valnom zhromaždení pán profesor Ing. Michal Jančo.

Viktória Pacvoňová (3.C)

Kam ďalej po múdrosť?

08

Od 9. do 11. októbra sa v Bratislave konal veľtrh, kde sa mohli prezentovať vysoké školy z celého Česka a Slovenska. Študenti stredných škôl tu mohli nájsť aj množstvo agentúr, ktoré sprostredkovávajú štúdium v zahraničí.

My sme sa na veľtrh išli pozrieť v utorok, t.j. 9. októbra. Výstava sa konala v priestoroch Národného tenisového centra (NTC). Vstupenky sme si kúpili, až keď sme zistili, že všetky bočné vchody sú naozaj zatvorené. Vstupné stálo 2 €, k nemu ste si mohli vypýtať CD, ktoré bolo po zaplatení lístka zadarmo. Doma ste si potom mohli pozrieť dôležitú informáciu - rozmiestnenie pavilónov na výstavisku.

V hlavnej hale NTC sa rozprestierali všetky stánky. Hneď na začiatku sme sa oboznámili s niektorými agentúrami, prostredníctvom ktorých je možné študovať napríklad v Dánsku za minimálne finančné náklady. Najpodstatnejšou podmienkou však je, aby mal študent dostatočné študijné výsledky. Na veľtrhu sa prezentovali aj nejaké univerzity zo západnej Európy, väčšina z nich bola orientovaná na humanitné odbory, takže tým sme sa moc nevenovali.

Niektoré vysoké školy mali vo svojich pavilónoch aj zábavný program, na ktorý lákali návštevníkov, napr. Mendelova univerzita v Brne vyrábala zmrzlinu pomocou dusíku. Karlova univerzita v Prahe zasa testovala UV filtre v slnečných okuliach a prítomnosť náhodného metanolu v alkohole. Obidve služby sme využili. Bratislavská STU zase mala zaujímavého robota, ale študent, ktorý ho predvádzal, mi o ňom nevedel nič povedať, pretože ho videl prvýkrát v živote ako aj ja.

Všetky známe české aj slovenské technické univerzity na veľtrhu boli tiež. Jednotlivé fakulty týchto škôl väčšinou prezentovali študenti. Človek sa s nimi mohol porozprávať a dozvedieť sa tak nejaké subjektívne názory. Mnohokrát ste však mohli počuť len samé chvály, ktoré si človek môže prečítať aj na internete (s tým rozdielom, že tam je to zadarmo) alebo v brožúrach, ktorých bolo všade neúrekom.

Marek Bielik (4.E)

INTERVIEW

V tomto čísle vám ponúkame špičkové interview. Náš odpovedajúci je pán Ing. Jozef Imrišek, milý, mladý a vtipný človek. Prečo sa stal učiteľom, čo ho k tomu viedlo? Prečo? Kedy? Koľko? Načo? Ako? Začo? To všetko a ešte omnoho viac sa dozvieme v tomto interview.

Čo vás donútilo stať sa učiteľom najmä strojárskych predmetov a kde ste ich študovali?

Donútilo, dúfam, že väčšina učiteľov tu nepracuje z donútenia. Ja osobne som nikdy nemal v pláne stať sa učiteľom, ale keď sme sa sťahovali z Bratislavy do Dubnice, jedna z pracovných ponúk, medzi ktorými som sa rozhodoval, bola učiteľ na SPŠ a aj keď to bola ponuka asi najmenej finančne výhodná, prinášala možnosť tráviť najviac času s rodinou a som rád, že som sa stal učiteľom.

Čo sa týka vzdelania, navštevoval som učilište a vyučil som sa za automechanika. Bol to odbor bez maturity, tak som chodil ešte na nadstavbové štúdium, kde som získal maturitu. Potom som bol rok na vojne a rok som pracoval. Následne som začal študovať na Strojníckej fakulte STU v Bratislave v odbore dopravná technika, no a tam som skončil ako inžinier.

Kde začala Vaša kariéra?

Ak pod tým myslíte nejaké pracovné skúsenosti, tak asi ako veľa mladých ľudí som si prešiel najmä rôznymi brigádami. Najskôr sme s kamarátom opravovali autá, potom som pracoval ako vodič nákladniaku, dokonca som aj rozvážal pizzu. Počas štúdia som brigádoval pre importéra vozidiel Kia, čo bola veľmi zaujímavá práca, najmä rôzne promo-akcie. Po skončení vysokej školy som pracoval u predajcu vozidiel Suzuki v Bratislave. No a šiesty rok už učím na našej škole.

Páči sa Vám miesto, ktoré momentálne zastávate na SPŠ?

Áno.

Čo by ste poradili žiakom ohľadom vedomostí a skúseností?

Asi ešte nemôžem dávať veľmi múdre rady, ale čo tak vnímať ako kľúčové, je otázka motivácie. Zdá sa mi, že študenti sú veľmi znudení

a len veľmi ťažko sa pre niečo nadchnú. Bol by som nerád, aby z Vás vyrastala stratená generácia, o čom sa už aj v médiách niekoľkokrát písalo. Čiže bolo by super, aby si študent našiel oblasť, ktorá ho baví, išiel za tým, venoval sa tomu a snažil sa v tom vynikať. Nie je dobré byť šedým priemerom, zapadať do davu a nevyčnievať, žiť len

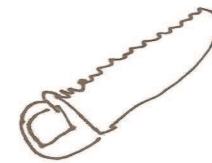
akúsi priemernosť, kedy ráno vstanem, idem do školy, dáko to tam pretrpím, prídem domov, posedím pri počítači a ráno odznova, ale naopak, mať oblasti, ktoré ma nadchnú, pre ktoré mám určitú vášeň (nemyslím tým práve sobotnú diskotéku), pri ktorých ožijem a začnem mať radosť.

Čiže moja rada znie asi tak, že si treba nájsť oblasť a snažiť sa byť v nej dobrý, pokiaľ možno – najlepší.

Máte v radách učiteľov nejakého rivala, s ktorým neustále súť ažite?

Rivalita asi nie je ten správny výraz, skôr by to malo byť, podľa mňa, o spolupráci. Nie je možné, aby som bol v každej oblasti najlepší, takže ak viem, že je nejaký kolega v niečom "viac doma", nepovažujem za problém ísť a spýtať sa. A ak je to naopak, je dobré sa s vedomosťami podeliť. Takže ak je pre nás prioritou mať kvalitných absolventov, nemôžeme sa hrať každý na vlastnom piesku, ale aktívne spolupracovať. Myslím, že aj študenti by mali mať z nás pedagógov dojem, že sme jeden team a ideme za rovnakým cieľom.

Pamätáte sa na určité príhody na ktoré rozhodne nezabudnete?

Myslím, že príhod zažívam veľmi veľa, ale žiaľ, väčšinou na ne zabudnem.

Máte v pláne niečo zmeniť na našej škole?

Istotne, asi by som mal začať sám od seba, lebo mám dosť oblastí, kde sa môžem a chcem zlepšiť. Ale je to aj určitá forma mojej motivácie, že mám predstavy o tom, čo by sa dalo robiť inak v rámci školy. Ak by som sa uspokojil s tým, že nič nezmením, bol by som na tom už dosť zle.

Ako vyplňate svoj voľný čas?

Mám dve malé deti vo veku 3 a 5 rokov, takže teraz najmä s nimi a manželkou. Veľmi rád som vždy športoval, takže ak sa dá, milujem lyžovanie, začal som aj so skialpinizmom, ďalej sú to horská cyklistika, turistika, plávanie... Máme ešte spolu s manželkou niekde aj výstroj na lezenie, ale to by už bola asi veľká bieda, takže ju nechávam pre syna. No a ako kresťan, venujem sa rôznym duchovným aktivitám, ako sú manželské stretnutia, detské omše a pod.

Chceli by ste byť v dnešnej dobe radšej žiakom alebo učiteľom?

Nerád by som sa niekam vrátil, takže radšej učiteľom.

Prišla nám taká osobná otázka zo školských lavíc, ak na ňu nechcete odpovedať, tak nemusíte, ale podaktorí by radi vedeli, prečo sa pri počítači kývete a klepete nohou? Je to od nervov alebo je to určitý druh sústredenia?

Dobrá otázka. Popravde, neviem presne na to odpovedať, ale myslím, že skôr sústredenie, lebo si to zväčša neuvedomujem. Ale ako vidím, aspoň s tým pobavím niektorých študentov.

Myslíte si, že sa dá alebo ešte bude dať lepšie zdokonaľiť školský systém?

Istotne sa dá zdokonaľiť. V poslednej dobe sa s oblasťou školstva spomínajú práve financie a myslím, že právom, lebo školstvo trpí veľkým nedostatkom prostriedkov. Ale nie je to len o tom. Aj keď by v globálnom pohľade oblasť školstva dostala viac peňazí, nie je tým zaručené, že sa prerozdedia správne.

Stále v našej spoločnosti pretrváva silné korupčné prostredie, zohľadňovanie politickej a rodinnej príslušnosti a nie schopnosti, dosiahnutých výsledkov a pod. Číže dôležité je, aby veci verejné spravovali ľudia so silným charakterom, ktorí, keď sa dostanú do funkcie, nemajú za cieľ hneď zabezpečiť seba a rodinu a tým to končí, ale aby sa naozaj snažili o dobro celej spoločnosti. Ak by v tomto nastalo zlepšenie, isto by to pocítila aj oblasť školstva.

Máte nejakú myšlienku alebo odkaz, ktorý by ste darovali našim čitateľom na záver?

Čítam teraz knihu s názvom Robiť ťažké veci. Napísali ju dvaja bratia tinedžeri. Sloganom tejto knihy je – Vzbura tinedžerov voči malým očakávaniam. Odporúčam ju všetkým mladým, ale rovnako aj rodičom či učiteľom. A tým, ktorí sa k nej nedostanú, želám, aby si uvedomili svoju hodnotu. To, že sme na tomto svete, nie je náhoda, každý tu má nejaké poslanie, ktoré treba nájsť a ísť za ním. Každý mladý človek má pozvanie využiť naplno potenciál, ktorý Boh vkladá do každého človeka. Stať sa hrdinom a nežiť tinedžerský vek len ako istý druh dovolenky. Mladí ľudia majú v rukách možnosť naozaj zmeniť tento svet a ja verím, že k lepšiemu.

Ďakujeme Vám za zaujímavé, vtipné a tiež poučné odpovede. V mene redakčnej rady Vám želáme veľa šťastia, zdravia a splnenie životných cieľov a snov.

Spracovali Tomáš Pecko
a Dominik Šumichrast (I.A)

INTERVIEW

Každým rokom prichádza a odchádza z našej školy mnoho žiakov. Mnohí z nich sú úspešní vo svojich profesiách a niektorí sa uchytia aj vo svete športu. Sme veľmi radi, že nám Adam Galenda, študent 3. B triedy, poskytol interview, týkajúce sa najmä jeho veľkej lásky – kanoistiky. Ide o zaujímavý a adrenalínový šport, ktorému sa už dlhšie venuje na pomerne vysokej úrovni. Položili sme mu zopár otázok a veríme, že jeho odpovede nám ostatným umožnia bližšie nahliadnuť do jeho športového života.

Ako dlho sa venuješ tomuto športu?

Na kanoistiku som začal chodiť, keď som mal 11 rokov, takže nejakých 6 rokov, avšak seriózne som na sebe začal pracovať až o nejaký rok neskôr, dovtedy to bolo také detské pofľakovanie.

Ako si sa dostal ku kanoistike?

Pred kanoistikou som vyskúšal hádam všetky športy, ktoré boli v Trenčíne a okolí. Hrával som hokej, futbal, tenis, pingpong, florbal, ale nič ma neoslovilo. Až jedného dňa sa ma tatino spýtal, či by som si nechcel vyskúšať chodiť na kanoistiku. Už na prvom tréningu som vedel, že mi to vydrží dlho. Asi ako každý športovec, aj ja mávam stavy, že mám chuť všetko zabaliť a dať sa na synchronne plávanie. Každý tréning bolí a keď mi ešte „nejde karta“, hneď vidím všetkých svätých. Ale na lodenici sme super partia, vždy sa navzájom podporujeme a hecujeme.

Ako často máš tréningy?

To záleží na tom, v akej časti prípravy som. Cez zimnú prípravu trávime veľa času v posilňovni, na pádlovacom trenažéri, chodíme plávať, behať. Cez zimu mávame väčšinou tréningy ráno trikrát za týždeň a každý deň poobede, v nedeľu máme poväčšine voľno.

Počas jari najazdíme kilometre na sezónu, takže tréningy nie sú tak intenzívne, ale aj tak trvajú 2-3 hodiny. Trénujeme skoro každý deň ráno a každý deň poobede. Letná fáza je asi najdôležitejšia, každý pretekár má určený vrchol sezóny, pre niekoho sú to majstrovstvá SR, pre niekoho ME či MS. Podľa toho sa prispôsobuje intenzita a zloženie tréningov. Čím má pretekár bližšie k svojmu vrcholu, tým je intenzita tréningu kratšia. Zložité je to najmä v juniorských kategóriách, keď sa musím pripraviť na viaceré vrcholy počas sezóny. Napríklad, budúci rok musí byť forma na juniorskej kvalifikácii na ME v Rabčiciach, na samostatných ME v poľskej Poznani, na MS v Kanade a na majstrovstvách SR.

V lete mávame tréningy každý deň ráno aj poobede, niekedy nemáme voľnú ani nedeľu.

Jesenná príprava je v podstate rovnaká ako jarná, intenzita tréningu je malá, ale zato tréning je dlhý. Taktiež sa zúčastňujeme viacerých sústredení, v zime zarezávame na bežkách, na jar a jeseň je to najazdenie kilometrov v teplých krajinách a cez leto potím krv niekde v Chorvátsku.

Mal si nejaké zranenia, ktoré sa ti stali v súvislosti s týmto športom? Ak áno, tak aké?

Párkrát mi hrozila operácia pravého ramena, ale vždy som sa z toho nejako dostal. Momentálne mi rameno drží len za pomoci špeciálnych tejpov, sú to také ako keby pásky, ktoré sa lepia po tele.

Aký je tvoj najväčší doterajší úspech?

Najviac si cením ôsme miesto na pretekoch olympijských nádejí, ktoré sa konali minulý rok v poľskom meste Bydgoszcz. Tohtoročné olympijské nádeje v Szegede sa mi moc nepodarili a skončil som v B finále na prvom mieste. Asi zo desaťkrát som sa stal majstrom SR v rôznych disciplínach (200m, 500m, 1000m, 5000m a dokonca aj v maratone), ale v poslednej dobe je mojím najväčším úspechom to, že sa ráno postavím z postele.

Čo pre teba znamená tento šport?

Už ani neviem, čo by som robil, keby som nešportoval. Keď sme mali tento rok po sezóne a mali sme tréningové voľno, aj tak sme chodili na lodenicu, pretože doma bola nuda.

Uprednostňuješ šport alebo školu?

Uvedomujem si, že v dnešnej dobe sa so športom ako je kanoistika dá užiť len ťažko, žiaľ nie sme ako futbalisti, že za málo dostávame veľa. Preto nezabúdam ani na školu. Vďaka Bohu mi učitelia vychádzajú v ústrety.

Venuješ sa aj inému športu okrem tohto? Ak áno, akému?

Keď je čas nazvyš, tak si rád zahrám ľadový hokej alebo futbal, so žiadnym športom nemám problém. Venujem sa aj cestnej cyklistike a občas sa idem prebehnúť so psom.

Existuje nejaký športovec, ktorý je tvojím vzorom?

Mojou veľkou športovou hviezdou je Lance Armstrong aj napriek tomu, že teraz sa celý športový svet obracia proti nemu kvôli údajnému doping. Takému doping, ktorý mu v živote nikdy nedokázali a verím, že ani priamo nedokážu, vždy to bude len také, že tá povedala a ten povedal. Z okruhov kanoistiky je to Sebastián Brendel, ktorý na tohtoročnej olympiáde ukázal svetu, ako sa jazdí. A nakoniec ďalším mojím veľkým vzorom je Slovák Marián Ostrčil, ktorý mi túto sezónu veľmi pomohol po technickej stránke a verím, že naša spolupráca bude pokračovať aj naďalej.

15 Plánuješ sa v budúcnosti venovať kanoistike aj profesionálne?

To je hudba budúcnosti, keďže podmienkou podpisu zmluvy s Duklou je ukončená školská dochádzka. Ale nevylučujem ani možnosť stať sa profesionálnym športovcom. Všetko ukáže čas a najmä budúca sezóna, v ktorej ak nedosiahnem výrazný úspech

na medzinárodnom poli, tak to sám zabalím. Na Slovensku je veľmi malá konkurencia, ako hovoríva môj tréner: „Na Slovensku svetový, vo svete Slovenský.“

V mene celej redakčnej rady ti chceme poďakovať za množstvo zaujímavých informácií o kanoistike, tvojich snoch, cieľoch a do budúcnosti ti prajeme veľa úspechov.

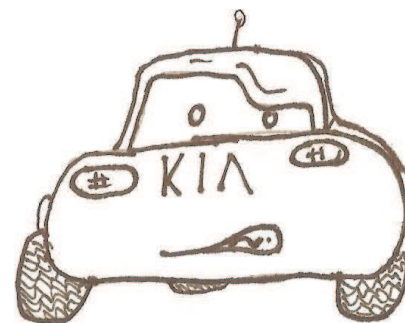
Spracovali Tatiana Valková a Zita Michalíková (I.C)

Nahliadnutie do praxe

V septembri sme navštívili výrobný závod KIA MOTORS SLOVAKIA v Tepličke nad Váhom. Po príchode sme sa presunuli do vzdelávacieho strediska vedľa výrobnéj haly, kde nám v prezentácii predstavili firmu, nové modely áut a celý výrobný proces.

Potom sme sa presunuli do samotných hál, ktoré sa delia na 5 úsekov: lisovňa, karosáreň, lakovňa, motoráreň a montáž. Pri vstupe sme dostali slúchadlo s prijímačom, aby sme počuli, čo nám bude sprievodca rozprávať počas prechádzky jednotlivými úsekmi, lebo to bolo dosť hlučné pracovné prostredie.

Ako prvú sme navštívili lisovňu, kde sme videli výrobný proces lisovania jednotlivých dielov pre auto. Každý diel mal svoje označenie pre daný typ auta a daný typ dielu. Po lisovni sme prešli do karosárne, kde sa zvärali jednotlivé diely a auto tu začínalo dostávať svoj tvar. Zväralo sa bodovo a všetky zväracie roboty boli napojené na kontrolný systém, takže keby došlo k problému, vedelo by sa presne, na akom úseku zvärania sa stala chyba. Takto hotové karosérie sa ďalej presúvali do lakovne. Tam dostali finálnu farbu auta s ochranným lakom.

Do lakovne sme nemohli vojsť kvôli bezpečnostným opatreniam, lebo tam musí byť úplne čisto. Odtiaľ sa karosérie presunuli do montážnej haly, kde auto dostalo finálnu podobu a bolo prvýkrát naštartované. Prešli sme len určité časti montážnej haly. Videli sme tam, ako sa nasádza predné sklo, ktoré ešte pred samotným nasadením, bolo kontrolované. Ďalej sme videli osadenie motora, prednej palubovky a sedadiel. Potom sme prešli na koniec montážnej haly, kde sa auto skontrolovalo, natankovalo, doliali sa všetky kvapaliny a prvýkrát sa naštartovalo. Následne sa auto otestovalo na testovacom okruhu KIA MOTORS vedľa výrobnéj haly.

Videli sme veľa zaujímavých vecí a práca v tomto podniku vyzerala pre milovníkov áut naozaj veľmi lákavo. Vo všetkých úsekoch tam využívajú najmodernejšie stroje a výrobné metódy.

Macháč Tomáš a Andrej Valigurčín (2.A)

POZOR, PODOZRIVÉ SPOLOČENSTVÁ!

Hovorí sa, že život je ako hojdačka: raz si hore, raz si dole. Každý sa v živote učíme prežívať radosť zo života a úspechov i vyrovnávať sa so sklamaniami či neúspechmi, vyhrávať i prehrávať, „plávať“ rovno za cieľom i prekonávať prekážky, možno padnúť až na dno a predsa sa vzchopiť a ísť ďalej. To, ako svoju cestu životom zvládame, závisí od mnohých faktorov a okolností. Ak je človek dostatočne osobnostne silný, citovo odolnejší a má vhodné sociálne zázemie a oporu, ide to ľahšie. V opačnom prípade, zvlášť v situácii osamotenía, sa človek stáva zraniteľnejší. Práve vek dospievania, kedy sa mladí ľudia musia vyrovnávať s mnohými ťažkosťami na ceste k dospelosti, je kritický na zvládanie záťažových situácií a rôznych nepriemných udalostí. Je príhodný aj na prenikanie rôznych zhubných siekt a kultov do života mladých ľudí. Nakoľko skúsenosti ukazujú, že sa nevyhýbajú ani stredným školám, dovoľím si uviesť niekoľko dôležitých informácií k tejto téme.

17 Zoznam znakov podozrivých skupín, ktoré môžu byť pre človeka škodlivé a nebezpečné

– niekedy ich odborníci označujú ako zhubné kulty alebo sekty:

1. Keď ťa lákajú za svojho člena, tvrdia, že presne vedia, čo ti chýba, čo ťa trápi, sľubujú, že ti pomôžu vyriešiť všetky problémy a že len u nich určite nájdeš to, čo si doteraz márne hľadal.

2. Sľubujú, že len oni vedia vyriešiť všetky problémy vo svete – chudobu, hlad, choroby, že dokážu zjednotiť všetky náboženstvá alebo že vedia zabezpečiť mier na celom svete.

3. Tvrdia, že ľudstvo sa rúti do nejakej hroznej katastrofy, kde bude prebiehať posledný boj medzi dobrom a zlom (apokalypsa, armagedon) a len oni sú schopní zachrániť celý svet aj teba, len im musíš uveriť a stať sa ich členom. Inak si ohrozený a budeš zatratený – znamená to, že nebudeš môcť žiť v raji medzi vyvolenými ľuďmi.

4. Skupina má svojho vodcu alebo vodkyňu (niekedy nazývaný aj guru), ktorý vymyslel nejaké nové náboženstvo alebo liečiteľstvo a tvrdí, že Boh k nemu prehovoril, aby poznal pravdu a dal mu božské schopnosti, aby mohol zachrániť teba aj celé ľudstvo.

5. To, čo vodca hlása, považujú členovia za jedinou pravú vieru a pravdu. Svet vidia čierno-bielo a vedu, myslenie aj rozum odmietajú. Tvrdia, že celá ich pravda sa nedá len tak jednoducho vysvetliť, že to musíš zažiť a všetko sa postupne dozvieš, keď prídeš na ich stretnutie.

6. Pre život svojich členov stanovuje vodca veľmi prísne pravidlá správania aj zvykov – chcú, aby si sa celkom prispôbil a obliekal, jedol, modlil a správal sa presne tak, ako oni a stretával sa len s členmi ich spoločenstva.

7. Členovia tej skupiny si myslia, že len oni sú tí najlepší ľudia, ktorých si vyvolil Boh, aby zachránili svet. Podľa nich sú ostatní ľudia zlí a nepriatelia a hrozí im skaza, ak sa nepridajú k ich skupine. Preto sa od ostatných ľudí oddeľujú a nechcú s nimi spolupracovať.

8. Keď ich niekto kritizuje, považujú to za dôkaz toho, že majú pravdu a len nepriatelia ju nechcú počúvať a uznať. Členovia skupiny sa musia preto obetovať pre pravdu, musia vydržať počúvať kritiku aj odsudzovanie od neprajníkov a snažiť sa ich presvedčiť o svojej jedinej pravde.

9. Takéto spoločenstvá robia veľmi zaujímavé akcie pre deti aj dospelých: napríklad beh za mier, beh proti drogám, koncerty duchovnej hudby, kultúrne večery, premietanie videofilmov, krúžky jogy pre deti, učia cudzie jazyky, učia dospelých, ako sa môžu zlepšiť a zdokonaľiť.

10. Prvá návšteva akcie, ktorú robí takáto sekta – trebárs zo zvedavosti, nudy, alebo preto, že sa človek trápi, lebo je chorý, nespomý, smutný, sklamaný alebo osamelý a hľadá blízkych ľudí – sa môže človeku tak zapáčiť, že sa hneď prihlási za člena a to môže mať veľmi zlé dôsledky pre život človeka aj celej jeho rodiny.

Keď sa človek stane členom takejto zhubnej sekty, môže sa mu stať, že pod vplyvom skupiny a vodcu sa veľmi zmení a začne sa správať celkom inak ako doposiaľ – napríklad:

- opustí svojich rodičov, pretože uverí, že v sekte našiel svoju novú rodinu,
- celý svoj doterajší život začne považovať za zlý a nesprávny,
- blízki ľudia si možno prestanú rozumieť, pretože každý uverí niečomu inému a rozídu sa i dlhoroční priatelia, rodina sa rozdelí alebo sa rodičia rozvedú,
- niektorí ľudia zanedbajú liečenie u lekára, pretože uveria, že na vyliečenie stačí, aby verili a modlili sa; môže u nich prepuknúť vážna choroba,
- niekedy je ohrozený aj život členov – niektoré zhubné sekty spáchali hromadné samovraždy alebo vraždy- prečítajte si nasledujúcu správu:

Správa z tlače: SME 2.2.2006 (prevzaté z TASR)

RÍM – Súd v talianskom meste Busto Arsizio v Lombardii odsúdil piatich členov satanistickej sekty za viacnásobnú vraždu na dlhoročné tresty odňatia slobody. Dvoch mladých ľudí, ktorí boli taktiež členmi sekty, zavraždili v lese v roku 1998 hrôzostrašným spôsobom kladivami počas čiernej omše. Šéfa sekty „Satanove beštie“ odsúdili na dvojnásobný doživotný trest. Zvyšných štyroch členov odsúdili na 24- až 26-ročné tresty odňatia slobody.

Čo môžeš urobiť, aby si sa pred takouto podozrivou skupinou chránil? Niektoré skupiny sľubujú naozaj zaujímavé akcie, preto je veľmi ťažké odolať zvedavosti a nahováraniu. Pretože sú však naozaj nebezpečné, chceme vám poradiť, čo by ste mohli urobiť, aby ste sa chránili:

- Najdôležitejšie je, aby ste prekonali zvedavosť a nešli sa niekam pozrieť len tak bez rozmyslenia iba preto, že je to zadarmo alebo tam idú aj kamaráti!
-

Keď vás niekto na ulici pozýva na nejakú super akciu, nedávajte mu číslo telefónu, mobil, e-mail, ani adresu – pýtajte si kontakt vy od neho a povedzte, že keď budete chcieť, vy sami mu zavoláte!

Spýtajte sa toho, kto vás pozýva, ako sa volá organizácia, ktorá akciu robí, kde majú adresu, ako sa volá ich vedúci a zapíšte si to alebo si pýtajte vizitku, leták.

Keď ste zistili názov a adresu, hľadajte na internete alebo spolu s rodičmi zisťujte, či je to solídna organizácia. Spýtajte sa niekoho, komu dôverujete, či nepozná túto skupinu, alebo mailujte, telefonujte na adresy, ktoré sú uvedené na konci tohto príspevku.

Nikdy sa nerozhodujte, že sa pôjdete pozrieť na nejakú akciu alebo že sa stanete členom neznámej skupiny, keď ste hladní, po chorobe, unavení alebo sa vám stalo v živote niečo zlé. Povedzte, že sa rozhodnete neskôr a potrebujete čas na rozmyslenie a nenechajte sa prehovárať! Povedzte NIE! a odíďte.

PhDr. Tatiana Ďurkovičová, školský psychológ

Kde môžete hľadať informácie a pomoc?

Integra -Centrum prevencie v oblasti siekt
Tulská 101, Banská Bystrica, 974-04
tel.: 048/415 23 26
e-mail: integra@pobox.sk

Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi
Jakubovo nám. 12, P.O.BOX 57, Bratislava 1, 810 00
tel./fax.: 02/5273 3237
e-mail bol: uvsc@duch.sk

Centrum pre štúdium siekt
Svoradova 3, Bratislava, 811-03
tel./fax.: 02/54 43 14 68

Krajská pedagogicko-psychologická poradňa
Mládežnícka 34, Banská Bystrica, 974-04
tel.: 048/413 47 51-2
e-mail: kppbb@svsbb.sk

Návrat do minulosti

Klub vojenskej histórie Duklianský priesmyk je jednotným, účelovým, politicky nezávislým dobrovoľným združením. Podieľa sa na udržovaní pamiatky všetkých vojakov, ktorí bojovali v 2. svetovej vojne. Združuje zberateľov so zameraním na historické ukážky bojov, prezentáciu dobovej výzbroje a výstroje z čias 2. svetovej vojny. Hlavným cieľom KVH je organizovať dobrovoľné akcie v duchu zveľaďovania dedičstva a histórie, výchovy mládeže a kultúrnej činnosti. Klub má 25 členov, rozdelených na viac armád. Klub sa zameriava na nemeckú stranu Wehrmacht - Gebirgsgjäger, PanzerGrenadier Division Grossdeutschland a Luftwaffe-Luftverteidigung.

Ďalej je tam sovietska strana, slovenská armáda, povstalecká armáda, partizáni a NKVD. Každý má svoju výzbroj, ktorú získal či už kúpou alebo hľadaním po povalách starých domov alebo s detektorom kovov v lese. V klube si ich navzájom vymieňame a dopĺňame. Každý v klube má, samozrejme, aj originálne veci, ktoré používali vojaci v 2. svetovej vojne. Ide hlavne o originálne zbrane vyhľadané pomocou detektoru kovov alebo nájdené na povale (povalovka). Pár vzácnych kúskov máme aj z 1. svetovej vojny, ide však už len o nefunkčné kúsky, na ktorých sa podpísal zub času. Originálne uniformy, bodáky a ostatná výzbroj tiež nesmú chýbať. Dnes už sa vyrábajú aj repliky týchto vecí, ktoré sa od originálu dajú len ťažko rozoznať. Takéto repliky sa dovážajú až z USA. Pri akciách spolupracujeme aj s inými klubmi, ktoré sa zaujímajú o vojnu, napr. s KH Morava – Bíle Karpaty. Tiež sú to kluby vojenskej histórie alebo rôzne inštitúcie, napríklad pre veteránov, vyslúžilých vojakov a pod. Na akcii predvážame boje presne tak, ako to bolo počas 2. svetovej vojny. Na menších akciách sú len pešiaci, na tých väčších (dôležité výročia, oslavy,...) nechýba ani vojenská technika, čiže tanky, obrnené vozidlá, motorky, delá a veľa pod. V Starom Tekove, kde sa každoročne pripomínajú boje o Hron, sa tento rok zúčastnilo ukážky vyše 300 vojakov a viac ako 15 000 divákov. Nechýbali ani ukážky zásahu slovenskej polície a kukláčov a všetko bolo vysielané naživo televíziou Ta3.

Medzi naše každoročné akcie, ktoré organizujeme my, patrí jednoznačne Jankov Vršok. Každý rok na oslavy výročia SNP sa tam koná ukážka bojov z čias 2. svetovej vojny. Na pamätník príde položiť veniec aj minister obrany SR. Nasleduje sprievodný program, prehliadka zrekonštruovaných bunkrov a výstava zbraní, munície a výstroje. Náklady na akciu, či už sa to týka munície, stravy alebo ubytovania, si hradíme sčasti my a sčasti sponzor alebo organizátor, ak sa ukážka koná v nejakom meste. Mňa k tomuto koníčku dotiahol môj otec. On sa o vojnu zaujíma už dlho a raz sa ma spýtal, či by som s ním nechcel chodiť na rôzne akcie. Spoznal som tam nových ľudí a začalo sa mi to páčiť. Ved' každý chalan by si rád zastrieľal z nejakej zbrane.

21

V súčasnosti chodím na všetky akcie, aktívne sa zúčastňujem všetkých bojov. Som oblečený do uniformy nemeckej armády - Wehrmacht. Používam originálny samopal MP-44 a niekedy tzv. Špagina. Síce to je samopal ruskej výroby, ale v posledných rokoch vojny ho používali aj Nemci. Mám štandardnú výbavu, čiže bodák, prevlečník, vsunky na zásobníky a nádobu na potraviny. Môj otec je taktiež v jednotke Wehrmacht. Používa samopal STG-44, ktorý je originál vykopaný zo zeme. Otec ho kompletne zrenovoval a spojzdnil. Ďalej požíva guľomet BREN MK1, ktorý je taktiež nájdený v lese a je kompletne zrenovovaný a spojzdnený. Všetky zbrane sú „expanz“, čiže prerobené na slepé náboje, či už kvôli bezpečnosti alebo zákonom SR. Momentálne spolupracujeme s filmovým štábom z Bratislavy a chystáme sa natočiť vojnový dokument. Natáčanie by malo prebehnúť už v novembri tohto roku. Pôjde o sfilmované spomienky vojnového veterána. V tomto filme si zahráme všetci z klubu. Určite o ňom budete počuť.

Nakoniec by som chcel dodať, že všetci členovia Klubu vojenskej histórie Dukliansky priesmyk sa dištancujú od extrémistických hnutí, strán a sympatizantov smerujúcich k potláčaniu práv a slobôd osôb s národnostnou alebo náboženskou odlišnosťou.

Andrej Pastorek (3.B)

22

Kúzlo starých motoriek

O čo vlastne ide? Viacero ľudí si pod pojmom renovácia veteránov predstaví veľkú stratu času a hlavne zle investované peniaze, no nájdu sa aj takí, ktorí v tom nachádzajú potešenie z dobre vykonanej práce a medzi nich patrí aj ja. Tomuto koníčku sa venujem už asi piaty rok, síce nie profesionálne, ale aj tak sa vždy snažím, aby výsledok stál zato a aby moju prácu ocenili aj ostatní.

Pri renovácii veterána je dôležité, aby ste mali nervy na momenty, keď sa vám nebude dariť, nebudete môcť zohnať potrebné náhradné diely alebo, čo je ešte horšie, nebudete mať dosť peňazí na ich kúpu. Každému, kto renovuje motorky, je ľúto, keď vidí v zberni surovín alebo u niekoho doma chátrať skelet motocykla a dal by čokoľvek za to, aby mu mohol dať druhú šancu a vdýchnuť doň nový život. Z mojich vlastných skúseností môžem povedať, že pri renovácii je najdôležitejšie rozobrať motocykel, ako sa hovorí: „do posledného šróbika“. Keď je táto činnosť hotová, je potrebné si odložiť všetky skrutky a podľa nich kúpiť nové, najlepšie s povrchovou úpravou. Obetujte chvíľku času na hľadanie v katalógu náhradných dielov a z neho si odpíšte rozmery skrutiek, pretože staré skrutky vás môžu zradiť v najnevhodnejšej chvíli a spôsobiť vám ťažkosti na cestách.

Ďalším krokom renovácie je odstránenie starej farby z plechov a rámu motocykla, na čo je ideálna pieskovačka, ale ak ju nemáte, tak vám postačí aj odstraňovač starých náterov a karbobrúska s kartáčovým kotúčom. Je to síce prplačka, ale čo už. Po odstránení farby je potrebné vymeniť puzdrá vo vidlici a doplniť olej do tlmičov. Ak sa na plechoch vytvorili preliačiny, je potrebné ich vytmeliť. Nasleduje nástrek základnou farbou a potom vrchnou farbou. Ak máte doma dobrý kompresor a striekaciu pištoľ, môžete striekanie realizovať aj doma.

23 Nakoniec sa pustíme do motora, čiže začneme výbrusom valca, vymenením všetkých ložísk a gufier. Ak máme všetko, čo potrebujeme, nič nám nebráni v zložení motora do funkčného stavu. Hotový motor môžeme uložiť do rámu a pomaly môžeme nahodiť ostatné plechy a oživiť funkčnosť motora v ráme. Ak motor pracuje, ako má, nič nám nebráni v skúšobnej jazde na zrenovovanom motocykli.

Z vlastných skúseností môžem povedať, že nič ma nerozveselí viac, ako zvuk starej motorky, ktorá začína svoj nový život na cestách. Cez moje ruky už prešlo pár motoriek, a tak sa vám prostredníctvom fotiek pochválím s jedným zo svojich výtvorov.

Michal Vydrnák (4.E)

S NOHAMI NA PEDÁLOCH

Cyklistike sa venujem už 8 rokov a môžem si dovoliť povedať, že tento šport je naozaj veľká drina. Osobne som vyskúšal už cestnú cyklistiku a momentálne jazdím horskú. Keby som mal posúdiť, ktorý z týchto dvoch uvedených druhov je fyzicky náročnejší, tak by som si dovoľil povedať, že horká cyklistika.

Pri tomto športe treba veľkú dávku odhodlanosti a nadšenia. Aby ste vyšli až na vrchol príkreho kopca, musíte zmobilizovať všetky svoje sily. Vynaložená namáha sa vám vráti v podobe krásneho výhľadu na okolitú panorámu. Potom nasleduje krásny zjazd, počas ktorého si vyskúšate svoju techniku. Horský bicykel mountain bike (používa sa tiež anglické slovo bike) je navrhnutý pre jazdu v teréne ako je piesok, bahno, kamene, skaly... Od cestného bicykla sa horské líšia robustným a menším rámom, širokými pneumatikami pre lepšie zvládnutie terénnych nerovností aj prevody sú prispôsobené pre väčšie sklony. Väčšina dnešných horských bicyklov má odpružené predné koleso. Majú aj lepšie prispôbené brzdy.

24 Preteky na horských bicykloch sú regionálne veľmi známe a sú začlenené do kategórií tzv. maratónov (MTB, XC, CSM). V medzinárodných pravidlách je uvedené, že víťaz potrebuje viac ako 4 hodiny pre zvládnutie celej trasy, polmaratónci majú, samozrejme, trasu kratšiu.

Z vlastných skúseností môžem povedať, že cyklisti spolu držia ako jedna veľká rodina. Počas pretekov si pomáhajú, poskytnú pomoc pri zranení alebo pri nutnej oprave bicykla, nehladiac na stratu času a umiestnenie. Pre rodinu je horská cyklistika finančne veľmi náročný šport, pretože pretekár si musí všetko financovať sám. Pomôcť mu pri tom môžu jedine sponzori, ktorých si musí, samozrejme, nájsť a to určite nie je ľahké. Začiatky sú ťažké pre každého.

Ja som si tým tiež prešiel v mestskom klube v Dubnici nad Váhom, pričom sa môžem pochváliť, že som pretekal aj s Petrom Saganom. Nebolo ľahké bojovať proti tak skvelému jazdcovi, ale aj to ma nútilo sa zdokonaľovať. Na pretekoch som dosahoval v celku dobre výsledky a vďaka tomu som sa dopracoval až na majstrovstvá Slovenka v cestnej cyklistike. O dva roky neskôr som prestúpil na horskú cyklistiku. Momentálne pretekám za český tím „Kalas racing team“. Predpokladám, že v tom tíme zostanem ešte jeden rok.

Dúfam, že vás môj článok zaujal a stretneme sa na niektorom maratóne či už ako súper alebo ako diváci.

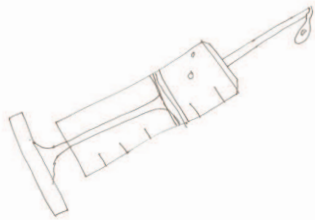
Radoslav Florek (2.A)

Všetci sa dopúšťame chýb

Drogy... V tejto dobe to nie je nič nezvyčajné. Často o nich čítame, počúvame, rozprávame. Nedávno som čítala knižku, ktorá sa volá Tovar. Napísala ju dievčina, ktorá bola závislá na drogách, opisuje tam svoj život, ako sa to všetko začalo a ako to pokračovalo. Ja osobne knihy často nečítam, ale o tejto som sa dozvedela úplnou náhodou. To som ešte chodila na základnú školu a povedala nám o nej učiteľka, ktorá dosť číta. Povedala som si, že za prečítanie nič nedám. Keď som ju držala v rukách, tak som si

25 najprv prečítala zadnú stranu obalu, aby som v rýchlosti zistila, o čom to bude. Kniha ma hneď oslovila. Zahĺbila som sa do nej tak, že behom dvoch dní som ju už mala prečítanú. Počas čítania som si uvedomila, aký je náš život krehký a ako ťažko sa napravuje to, čo v ňom pokazíme. Niekedy je to takmer nemožné. Myslím si, že drogy sú jedna z vecí, ktoré dokážu veľmi rýchlo pokaziť všetko to, čo sme doposiaľ dosiahli. V živote sa dostávame občas do rôznych situácií, v ktorých sa dopúšťame chýb, a hľadáme východisko, ktoré nie je vždy správne. Dostať sa do problémov je veľmi jednoduché, ale

postaviť sa k problému tak, ako by sme mali, to už je o niečo zložitejšie. Niekedy nám chýba odvaha, niekedy nás možno brzdí strach, ale nevzdávať sa a pokračovať ďalej je to, čo by sme mali robiť. Niekedy je to veľmi ťažké, ale všetko sa dá, keď sa chce. Sme len ľudia, a preto robíme chyby.

Keď už sa dostaneme do takej situácie, z ktorej nevieme nájsť východisko, tak by sme mali vyhľadať pomoc a povedať o tom niekomu, komu dôverujeme. To je asi prvý krok, lebo tu si naozaj uvedomujeme, že máme problém. Presne tak to je opísané aj v tej knihe, len s tým rozdielom, že hlavná hrdinka, keď sa dostala na liečenie, tak aj vtedy klamala rodičom a išla si za svojím, teda za drogami. Myslím si, že keď už niekoho požiadame o pomoc, tak by sme mu mali povedať predovšetkým pravdu a nič nezatajovať, neklamať. Lebo osoba, ktorá nám pomáha, má potom skreslené informácie a to znamená, že nám nemôže pomôcť.

Každému z nás sa pod pojmom droga v mysli vybaví niečo iné. Ja ako prvé som si predstavila kokaín, pervitín, hašiš a pod. To asi väčšina z nás, ale kto už rozmýšľal nad tým, že drogami sú aj cigarety, alkohol či obyčajná káva? Toto sú taktiež drogy a nie všetci si to uvedomujú. Ľudia sa stávajú závislými, nedokážu bez toho žiť, potrebujú to. Je však aj veľa takých, ktorí s tým skoncovali, ale to chce naozaj silnú vôľu a nie každý ju má. Keď s tým neskoncuje človek sám, tak ľudia naokolo sa mu snažia pomôcť a nakoniec skončí na liečení. Je to veľmi dlhý a zložitý proces.

Podľa mňa situácia s drogami v dnešnom svete sa veľmi vyhrotila. Ako to pôjde ďalej, ako to bude pokračovať? Možno sa to zlepši a možno sa tento problém ešte viac prehĺbi. O tom nám povie až budúcnosť. Ale jedno je isté, že každý môže na sebe pracovať, aby sa do toho nedostal, aby mu záležalo na svojej budúcnosti a snažil sa niečo dokázať a nie zničiť si možno tú časť života, ktorá by inak mohla byť jeho najkrajšou. Myslím si, že je veľkou

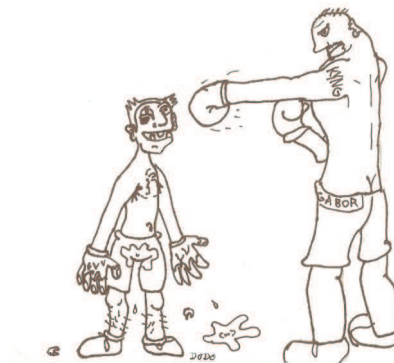
chybou hľadať východisko v drogách, lebo neublížujeme iba sebe, ale 26 spôsobujeme trápenie aj našim najbližším, ktorým na nás záleží. Dá sa žiť aj bez drog a šťastne, len si život musíme spríjemniť, žiť naplno a ísť si za svojimi cieľmi. Ísť ďalej a nevzdávať sa pri žiadnej situácii. Život je vždy trochu zvláštny, raz je pekný, potom strašný, no vážme si každú krásnu chvíľu, možno prišla iba raz a už sa nevráti.

Kto chce, nech si teda prečíta knihu Tovar a uvidí, ako drogy dokážu položiť človeka až na samé dno.

Tatiana Valková (1.C)

Skutočný Rocky

Nebolo to ani tak dávno, čo sa Chuck Wepner len bezcieľne potuloval po zaprášených uliciach New Jersey. Občas sa pozrel za seba, či ho nesleduje nejaký poliš, no keď videl, že je úplne sám, zaliezol do starého baru v odľahlej štvrti mesta a v tichosti čakal. Tak ako každý večer, po dni strávenom predajom nekvalitného alkoholu prišiel do tohto zatuchnutého baru. Mal tu ďalšiu fušku.

Rukou si prešiel po oku. Ešte stále ho bolelo. Nemusíte sa nijak zvlášť vyznať v boxe, aby ste vedeli, že schytať priamy zásah tesne pod oko nie je dvakrát príjemné. „Dnes to bude iné,“ hovorieval si vždy pred zápasom. Občas to tak bolo a občas zase nie. Rukou si prešiel po rebrách. Jeden. Dva. Tri. Tri zlomené rebrá. Tak už to chodí, keď sa príliš oháňate po súperovi a nedržíte si ruky blízko pri tele. „Dnes to bude iné,“ povedal si a vstúpil do ringu. Ilegálne

zápasy boli veľmi nebezpečné, ale prachy sú prachy! Lakte pri tele, ruky pri tvári, jemne pokrčiť kolená a ide sa na to. Ľavačka, pravačka, úhyb! Len si udržať tempo. Nevyčerpať sa hneď na začiatku. Zásah do hrudníka súperovi vyrazil dych. Teraz prišla tá správna chvíľa. Rana priamo do nosa a silný spodný zdvihák do brady. Súper sa zrúbal k zemi a ľudia sú vzrušením bez seba. Nie je to až také ťažké. Hlavne keď má súper kratšie ruky než vy. Chuck sa pousmial a jemne si začal rozpochybovať rameno, do ktorého aj on dostal zopár riadnych

27 buchnátov. Chuck bol síce len amatérsky boxer no vytvoril si vlastný štýl boja na ulici. Keď robíte príležitostné vymáhačské fušky pre miestnych úžerníkov, ďaleko s obyčajným boxom nezájdete. Hlavne keď sa na vás rozbehnú traja obrovskí černosí s baseballovými palicami. Hovorí sa tomu vojna gangov. Bol to rýchly a účinný spôsob boja, ktorý zdokonaľoval roky. Párkrát sa dostal aj do profesionálnejších okruhov, ale nedarilo sa mu preraziť. Patril medzi nižšiu triedu boxerov. Ale to by sa mohlo zmeniť, pretože dnes mu neustále pomáhal John Malco, postarší muž, bývalý profesionálny boxer, ktorý dnes robil trénera v miestom centre. Tento chlapík poznal talent už z diaľky a vedel, že Chuck ho má.

V roku 1975 šampión v ťažkej váhe Muhammad Ali zavítal do New Jersey, takže bol usporiadaný zápas, v ktorom mal šampión bojovať s miestnym boxerom. Bol to geniálny marketingový ťah. Veď čo môže pritiahnúť pozornosť ľudí viac, než boj Dávida s Goliášom? Bolo zvažovaných niekoľko treťotriednych boxerov. Nakoniec však upútal pozornosť boxer s veľmi atypickým štýlom boja. Spočiatku tomu Chuck nemohol uveriť a zo začiatku to chcel dokonca odmietnuť, no keď mu ukázali sumu, ktorú mu ponúkli za jeden jediný zápas, okamžite súhlasil. Celý život prežil ako chudák. Hovorí sa, že peniaze nie sú všetko, ale keď nemáte peniaze, nemáte nič. Médiá Chucka označili za absolútneho outsidera, ktorý proti šampiónovi neobstojí ani jedno kolo. Niektorí hovorili, že Muhammadova smrtiaca pravačka ho zloží okamžite a zápas ani poriadne nezačne.

Ľudia chcú šou, tak ju aj dostanú, pomyslel si Chuck. Mal vyhradených osem týždňov na prípravu, ktoré nehodlal premrhať. John mu pripravil rozsiahly tréningový plán a dohliadal na to, aby ho Chuck svedomito plnil. Takmer na dva mesiace odišli do Castilských hôr, kde neprestajne trénoval. Na žiadny zápas sa Chuck nepripravoval tak veľmi, ako práve na tento. 24. marca to vypuklo. Wepner v ľavom rohu a Muhammad v pravom. Jeden z najsledovanejších zápasov v histórii boxu. Outsider dostal šancu bojovať so šampiónom. Zaznel Gong. Boxeri sa rozhýbali. Chvíľu len okolo seba tak krúžili a poskakovali. No potom to začalo. Šampión začal zúrivo útočiť. Ľavačka, pravačka... Stále dokola. Chuck uhýbal a väčšinu úderov vykryl. Šetril sa. Chce ma poraziť rýchlo aby si neurobil hanbu, pomyslel si Chuck. Len nech sa vysilí.

Prvé tri kolá vyzerali takmer rovnako. Muhammad Ali, ozrutný černocho, sa každú chvíľu zaháňal po menšom súperovi, ktorý však svižne uhýbal a uštedroval síce slabé, ale rýchle údery zo zálohy.

28 Vyzeralo to tak, že sa ten všetkými opovrhovaný outsider s veľkým šampiónom len hrá. Chuckov tréner pred zápasom povedal: „Zápas bude možno veľkým prekvapením.“ A aj bol. Tí, čo stavili, že Wepner padne hneď v prvom kole, o svoje peniaze rýchlo prišli.

Odbilo štvrté kolo, potom piate. Chuck bol stále odvážnejší a stále si viac a viac na majstra sveta dovoľoval. Najprv to bola tvrdá ľavačka priamo do brady, ktorú od neho šampión schytil. Nasledoval starý dobrý bostonský zdvihák a po ňom kľincovačka. Kľincovačka bola rýchla po sebe idúca séria úderov do hrude alebo do brucha. Muhammad si príliš neskoro uvedomil, že Wepnera podcenil.

V polovici deviateho kola zasadil Chuck do šampiónovej hrude taký mohutný úder, že ten ho neustál a s rachotom padol k zemi. Chuck sa sladko pousmial a otočil sa na Johna so slovami: „Štartuj auto! Ideme do banky, sme miliónári!“ Na to mu John povedal jednu z legendárnych viet v histórii boxu: „Radšej sa otoč! On vstáva a vyzerá naštvane!“ Muhammad takmer ihneď po páde vyskočil na nohy a rozhodol sa, že nič Wepnerovi nedaruje.

Desiate kolo. Muhammad sa akoby utrhol z reťaze. Mlátil, doslova mlátil Chucka hlava-nehlava. Už mu nedovolil uhýbať. Vždy ho zahnal do rohu, odkiaľ nebolo úniku. Napriek neskutočnému náporu Chuck vydržal. Odolával všetkým pokusom šampióna o K.O. V stávke bolo veľa. Ak by Chuck vyhral, už nikdy by sa nemusel starať o peniaze a konečne by sa doslova prebil z nižšej strednej triedy americkej spoločnosti.

Pätnáste kolo. Posledné kolo zápasu. Muhammadova posledná šanca na K.O. Búšil a mlátil do Chucka, no ten každý úder opätovoľ. Nič si nedarovali. No vtom to prišlo. Znova ho šampión zahnal do toho prekliateho rohu. Devätnásť sekúnd pred koncom zápasu dostal Chuck od Muhameda takú ranu, ktorá mu vyklbila rameno. Rozhodca musel zápas ukončiť pre neschopnosť Chucka v ňom pokračovať. Muhammad obhájil svoj titul majstra sveta. A 1 e tak či onak, pravdou zostáva, že Chuck Wepner, treťotriedny boxer, ako jediný vydržal s Muhammadom Alim v ringu plných pätnásť kôľ bez toho, aby bol skutočne knokautovaný. Bol to pekelné dobrý boxer.

Jakub Budaj (2. B)

STERN

Strojárstvo - TIS - Elektrotechnika - Mechatronika

Ročník: 9

Číslo: 1

Šk. rok: 2012 / 2013

Cena: 0,30€

Zaujímavé témy tohoto čísla:

1. Stúžkové slávnosti
2. Valné zhromaždenie EXOTIS
3. Nepodľahnúť drogám
4. Kúzlo starých motoriek
5. Interview s Ing. Jozefom Imriškom

